

Grensverkeer

Uilen hebben lak aan de grens. Het is daarom ook dat het promotieonderzoek naar de Kerkuilenstand op oude fabrieksterreinen in 1971 zich niet kon beperken tot de ijzergieterijen in Ulft, Gaanderen of Doesburg.

De promovendus in spé trok regelmatig over de kleine grensovergangen in Netterden, Megchelen en Gendringen naar Duitsland. Met zijn auto reed hij door het groene grensgebied. Regelmatig ook dronk hij koffie in dorpskroegen. Hoorde de golvende klanken van het plaatselijke dialect. Hij lachte met de dorpingen in het glas. Het is goed schateren na een dag met buitenlucht, beken en uilen. Men raakte in Gendringen gewend aan de man met het grote hoofd: Heuf.

De douaniers vragen ook niet meer om zijn paspoort. Niet in Nederland en niet in Duitsland. De beambten zwaaien glimlachend met de hand. Karren maar. Boem, met een doffe plof ligt er een grijs bolletje op het dikke gezellige kroegkleed.

Now mot i'j mien is vertellen of dit een uilenbal is, Heuf. De man knikt naar het grijze pakketje botten. Dan knikt hij nogmaals, net naast Heuf. Daar zit een in en in witte man met een dikke snor en blonde haren. Dat is mijn Duitse gast voor vandaag. Ik trof hem liftend aan in Anholt. Ze legen de glazen gulzig en laten de schuimkraag onder in alleen.

Heuf, wi'j neumen um Blass. Twee mannen knikken naar de Duitser met het witte hoofd, de snor en de blonde haren. Hij knikt terug. Gut, zegt hij.

De gehele kroeg barst in lachen uit wanneer Heuf het woord neemt. Met zijn pretogen en geaffecteerde manier van spreken krijgt hij de lachers op zijn hand en legt uit dat het inderdaad een uilenbal of braakbal betreft, waarna hij het verbaasde gehoor het zojuist gemonteerde skelet van een muisje laat zien. Een spitsmuis; Een insectivoor met knipkiezen. Dat betekent vrijwel zeker dat het een Kerkuil betreft. Hij plaatst de muis op de bar om iedereen goede zichtlijnen te geven. Ze geven een rondje, Heuf en Blass. Heuf het bier en Blass de schnapps. Er wordt op schouders geslagen, hard gelachen en geluisterd naar verhalen. De voltallige bar knikt naar Blass wanneer hij de zoveelste schuimkraag achterlaat in het glas. Dan staat Blass met bolle wangen op van de barkruk om zijn blaas te legen. Op de 15 meter naar het toilet krijgt hij het voor elkaar om vrijwel alle het meubilair om te gooien. Een ware orkaan barst los aan de bar. Men imiteert Blass nog wat. Na een minuut of 10 gaat Heuf toch maar even op het toilet kijken. Blass ligt te slapen met zijn kop op de pot. Met z'n allen brengen ze hem, op advies van de kastelein, even naar de achterkamer.

Doar hemmen d'r wel meer gelaegen knipoogt deze. Wanneer men hem zo voorzichtig mogelijk op het bed legt valt er ineens iets op de grond. Niemand wil het geloven, maar het is toch echt een pistool. De kastelein raapt het uiteindelijk op en neemt het mee met zijn wijsvinger aan de lippen. Pistool naast muis.

Tja, zegt iemand. Toen ik straks binnenkwam dacht ik al wel, den liek verdomd vol op den kearl van die foto's die at hier veuran buten an de ruut hangen. Het gehele gezelschap verplaatst nu naar buiten om de foto's van verschillende RAF leden op het raam te bekijken. Den doar.

Het is angstig stil. Das Blass, zegt der één. Kwet niet, zegt een ander. Allemaal kijken ze nu naar Heuf. Laten we even naar binnen gaan, zegt deze. Er volgt een verhitte fluisterdiscussie. Loat ze ut eigus uutzuken. Geliek Pliesie bellen. We hebben dus twee mogelijkheden zegt Heuf kernachtig: of we laten hem lopen en hopen dat alles goed gaat verder, of we bellen de

politie. Slechts weinig kroegdiscussies behoeven resultaat. Der is nog een derde meugelijkheid zegt de Kastelein.

Het gehele gezelschap vertrekt bij café te Pas en rijdt de Anholtse weg op naar de grensovergang. De kastelein met vijf gasten en Heuf met Blass ronkend in de kofferbak. De bierauto van de Kastelein wordt van de weg gehaald door de Duitse douaniers terwijl Heuf zo kan doorrijden. Ze verzamelen even later bij de afgesproken Aa- strang. Daar leggen ze Blass met z'n allen op de oever aan de Duitse kant. Lek toch zo'n mooie kearl. Het pistool dondert de kastelein in het water.

De gehele bar schrikt op wanneer maanden later een withoofd op de tv verschijnt. Knut Folkers, een berucht RAF-lid schiet een agent dood en een zwaargewond.

Kiek dan, Blass!

Firma Weijland